

KURIER Wileński

ŚRODA, 7 PAŹDZIERNIKA 1992 R.

Nr 196 (11965)



Konstytucja pilno jest

W trakcie przerwy, 6 października, deputowani do Rady Najwyższej zebrał się na posiedzenie plenarne. Zgodnie z przewidzianym programem obrad 6 sesji jest to przedostatnie jej posiedzenie. Przewodniczący Rady Najwyższej Vytautas Landsbergis poinformował deputowanych o pracy nad przygotowaniem uzgodnionego projektu konstytucji. Przewodniczący Rady Najwyższej zaznaczył, że celem grun-
towej zmiany, która się odbyła, jest przede wszystkim inicjatywa, która została przyjęta, jest opracowaniem jednego projektu, który zostanie przedstawiony w Radzie Najwyższej. Referendum ma go zatwierdzić pod warunkiem, że Sejm ugodzi się z większością. W. Landsbergis wezwał deputowanych, aby się zastanowili na pracę w tym kierunku.

Następnie omawiane były inne kwestie porządku dziennego. Pierwszą uchwałę „O wejściu w życie ustawy Republiki Litewskiej o adwokaturze”. Minister Sława Kropas przedstawił projekt ustawy o zmianie artykułów 98 i 100 Tymczasowej Ustawy Zaopiniowanej Republiki Litewskiej „O nowelizacji ustawy Republiki Litewskiej o pod-
stawach samorządu terenowe-
go”. „O nowelizacji artykułu 19 ustawy o rządzie Republiki Litewskiej” i o zmianie artykułu 31 ustawy Republiki Litewskiej o składzie budżetu.”

Przewodniczący Główniej Komisji Wyborczej Vaclovas Litvinas przedstawił projekt ustawy Republiki Litewskiej „O nowelizacji niektórych artykułów ordynacji wyborczej do Sejmu Republiki Litewskiej”. Na propozycję występujących projekt zostanie rozpatrzony w wyjątkowo pilnym trybie.

Przedstawiona została delegacja Rady Najwyższej Cześć z wiceprzewodniczącym Rady Najwyższej Mahometem Guskajewem. Szef delegacji i przewodniczący komisji spraw zagranicznych życzyli, aby między Cześcią i Litwą była lepsza współpraca gospodarcza. W ich przekonaniu otworzyłoby to drogę jednemu partnerom na Wschód, a drugim na Zachód.

Premier republiki Aleksandras Abišala przedstawił propozycję zmian przez rząd projektu niektórych ustaw i uchwał. Przyjęte zostały ustawy „O zmianie niektórych artykułów ustawy Republiki Litewskiej o przedsiębiorstwach państwowych” i „O zmianie ustawy o międzynarodowych umowach”. W wyjątkowo pilnym trybie uchwalono ustawy „O uzupeł-

szkuje się przyzwoć Litwy, Łotwy i Estonii, powiedział prezydent Funduszu Bałtyckiego. Cła-
gie ich przybywa. Państwa bałtyckie w Ameryce są najpopularniejsze ze wszystkich postkomunistycznych krajów Europy Wschodniej.

Prezydent Funduszu Bałtyckiego zapoznał przewodniczącego Rady Najwyższej z nowymi projektami i programami, które zamierza się zrealizować na Lit-

wie. Np. grupie przedstawicieli litewskich samorządów stworzy się warunki bezpłatnej nauki w USA. Projekt ten finansowały miasta Kalifornii, Beneswan i innych stanów. Przewidziany jest również program pomocy eksp-
ertów Litwy.

Przewodniczący Rady Najwyższej V. Landsbergis podziękował za szlachetną i doniosłą działalność Funduszu, służącą ugruntowaniu niepodległości Litwy.

W. Landsbergis podziękował za szlachetną i doniosłą działalność Funduszu, służącą ugruntowaniu niepodległości Litwy.

W. Landsbergis podziękował za szlachetną i doniosłą działalność Funduszu, służącą ugruntowaniu niepodległości Litwy.

W PARLAMENCIE



REPUBLIKI

nieniu ustawy Republiki Litewskiej o tymczasowym funduszu walutowym i potraceniach w walucie wymienialnej” i „O terminach ważności ustawy Republiki Litewskiej o tymczasowym funduszu walutowym i odliczeniach w walucie wymienialnej” oraz „O zmianie nazw znaków pieniężnych Republiki Litewskiej i używania ich stosunków (wielkości) w ustawach i innych aktach normatywnych”.
Przyjęto uchwały „O niektórych zaleceniach rządów” i „O częściowej zmianie Centralnej Komisji Prywatyzacji”.
W wyjątkowo pilnym trybie przyjęto ustawę „O częściowej zmianie artykułów 1 i 7 ustawy Republiki Litewskiej o prywatyzacji mieszkań”.

(ELTA)



Targi „Baltic Info-92” otwarte...

Wczoraj w centrum wystawowym „Litexpo” otwarty podwoje targi „Baltic Info-92”. Jest to największa tego typu międzynarodowa impreza w państwach bałtyckich. Przy wejściu do centrum powiewa obecnie przeszło 20 flag państw, których firmy wystawiają swą produkcję – różnego typu komputery, sprzęt biurowy, informacyjny, telekomunikacyjny.

Na otwarcie wystawy-targów przybyli premier Rządu Republiki Litewskiej Aleksandras Abišala, kierownicy placówek dyplomatycznych, deputowani do Rady Najwyższej, specjaliści od łączności i informatyki z Łotwy, Litwy, Estonii, Niemiec, Polski i innych krajów.

Informacja i informatyka jest bardzo wartościowym towarem w zarządzaniu państwem – podkreślił w toku otwarcia targów premier A. Abišala. – Państwa komunistyczne ukiwały informację i wówczas taki sprzęt nie był potrzebny, a teraz należy nadrobić zaległości. Ta impreza akurat będzie sprzyjać temu, tym bardziej kiedy zaczęliśmy realizować program „Litwa-2000”. Pragniemy, by nasze państwo stało na równi z innymi krajami Europy i świata.

Na przeszło 3 tysiącach metrów kwadratowych powierzchni wystawowej zaprezentowały swój sprzęt najbardziej znane firmy świata. Na własne mówiąc, różnymi produkcjami sprzętu również mają swe stoiska. Tylko trzeba się

cieszyć, iż aż 23 firmy litewskie stanęły w szranki z takimi olbrzymami, jak „Minolta”, „Siemens”, „Bosch”, „Ericsson”, „Nokia”. Polskę prezentuje znana od dawna w naszych stronach S.A. „Elektrim”. W jej stoisku można zapoznać się z szeroką gamą aparatów telefonicznych, w tym najbardziej nowoczesnych, ze sprzętem sygnalizacyjnym i łącznościowym dla hoteli itd.

Odwiedziliśmy również stoisko gości z Niemiec – firmę „Acer”. Właśnie jej kierownictwo w osobie pana Z. Lewandowskiego jeszcze przed miesiącem zaprosiło nas na tę wspólną imprezę. Zapoznaliśmy się tu ze sprzętem komputerowym produkowanym w m. Ahrensburg, a jest on naprawdę funkcjonalny, dostępny w użyciu.

Na targach można nabyć wystawiony towar! Co więcej, targi – to okazja nie tylko do nawiązania kontaktów i podpisania kontraktów. Organizatorzy imprezy przewidzieli szereg atrakcji. W szczególności dotyczyć będą one już wspomnianego projektu „Litwa-2000”. Przed zainteresowanymi wystąpią zwycięzcy konkursu na powyższy projekt – przedstawiciele firmy „Bull” itd.

Zygmunt WIRPSZA

NA ZDJĘCIACH: ogólny widok jednej z sal ekspozycyjnych; menedżerowie firmy „Acer” panowie Z. Lewandowski i A. Stempka.

Fot. W. Charin



Fundusz Bałtycki – dla Litwy

7 października przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Vytautas Landsbergis przyjął prezydenta Funduszu Bałtyckiego Stanisława Jędrzejewskiego. Celem wizyty jest przede wszystkim zapoznanie się z pracą Funduszu Bałtyckiego i jego projektami. Wyrażenie Funduszu Bałtyckiego jest tworzenie projektów pomocy krajom bałtyckim i poszukiwanie wsparcia ze strony społeczności USA.

W Stanach Zjednoczonych po-

szukuje się przyzwoć Litwy, Łotwy i Estonii, powiedział prezydent Funduszu Bałtyckiego. Cła-
gie ich przybywa. Państwa bałtyckie w Ameryce są najpopularniejsze ze wszystkich postkomunistycznych krajów Europy Wschodniej.

Prezydent Funduszu Bałtyckiego zapoznał przewodniczącego Rady Najwyższej z nowymi projektami i programami, które zamierza się zrealizować na Lit-

wie. Np. grupie przedstawicieli litewskich samorządów stworzy się warunki bezpłatnej nauki w USA. Projekt ten finansowały miasta Kalifornii, Beneswan i innych stanów. Przewidziany jest również program pomocy eksp-
ertów Litwy.

Przewodniczący Rady Najwyższej V. Landsbergis podziękował za szlachetną i doniosłą działalność Funduszu, służącą ugruntowaniu niepodległości Litwy.

W. Landsbergis podziękował za szlachetną i doniosłą działalność Funduszu, służącą ugruntowaniu niepodległości Litwy.

Wyciągnąć medycynę z kleszczy kryzysu

WILNO (ELTA). 5 października, na posiedzeniu Rady Najwyższej, odbył się w Ministerstwie Zdrowia. Referat o sytuacji i perspektywach w dziedzinie zdrowia, poprowadził minister J. Olekas. Wskazywał, że w dziedzinie zdrowia, poprowadził minister J. Olekas. Wskazywał, że w dziedzinie zdrowia, poprowadził minister J. Olekas.

DEPEZA GRATULACYJNA

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Vytautas Landsbergis wyraził gratulacje dla ministra Zdrowia J. Olekasa. Wskazywał, że w dziedzinie zdrowia, poprowadził minister J. Olekas.

DEPEZA GRATULACYJNA

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Vytautas Landsbergis wyraził gratulacje dla ministra Zdrowia J. Olekasa. Wskazywał, że w dziedzinie zdrowia, poprowadził minister J. Olekas.

rodki higieny, więcej uwagi poświęca się wstępnej pomocy lekarskiej. Jednakże zwiększa się liczba różnych chorób, a umieralność zmusza do zaostrzenia się o ochronę zdrowia. Niestety, brakuje leków i innych środków leczenia, nie wystarcza pieniędzy na remonty szpitali i poliklinik, zakończenie ich budowy.

Jednakże brakuje nie tylko zasobów materialnych. Na przykład, ministerstwa zdrowia i rolnictwa już drugi rok prowadzą rozmowy w sprawie tego, jak na Litwie produkować najkonieczniejsze produkty żywnościowe, ale dotychczas nie przedstawiły konkretnego programu. Węzła wzdłuż na środki walutowe, niezbędne na zakup urządzeń technologicznych, sprawa została odroczone. Z powodu nieporozumienia i gmatwaniny wspomnianych ministerstw oraz innych resortów ciągle jeszcze nie udaje się dogadać w sprawie skupu dobrego mleka dla

dzieci i matek oraz produkowania z niego przetworów. To samo dotyczy również trybu wprowadzenia kontroli jakości i handlu innymi artykułami spożywczymi. Premier zażądał operatywnego przedstawiania propozycji dotyczących rozwiązywania tych kwestii. Zostaną one omówione w rządzie w najbliższym czasie.

Na posiedzeniu dokonano wymiany poglądów na prywatyzację służby stomatologicznej i zaakceptowano opinię, że od początku roku przyszłego byłoby rzeczą celową, aby chociażby dwóm trzecim stomatologów stworzyć warunki do uprawiania prywatnej praktyki. Z zaakceptowaniem uchwale, na której podstawie będą popierane usługi prywatne w zaopatrywaniu mieszkańców w leki i stwarzane warunki do produkcji sprzętu medycznego.

Na posiedzeniu omówiono również inne sprawy dotyczące poprawy ochrony zdrowia.

SOS: Ziemia

Bardzo proszę o pomoc.

Stanisław GRAK

Rejestracja wspólnych przedsiębiorstw

Status inwestorów zagranicznych na Litwie określa przede wszystkim "Ustawa Republiki Litewskiej o inwestycjach zagranicznych" z 29.12.1990 r. oraz jej zmiany z 11.02.1992 r. Poza tym, chcąc realnie ocenić sytuację należy znać ustawy o podatkach, różne uchwały rządowe, tryb licencjowania wywozu towarów, regulacje celne i in.

Art. 4 ustawy o inwestycjach przewiduje dwie formy inwestycji zagranicznych: część w przedsiębiorstwie wspólnym i przedsiębiorstwo kapitału zagranicznego. Prócz tego art. 27 ustawy przewiduje możliwość nabycia przez inwestora zagranicznego akcji przedsiębiorstw na Litwie.

Ważne jest odpowiednie dobranie formy inwestycji uwzględniającej interesy swej działalności, decydujący jej potrzeby, a także warunki, w jakich jest własną mocą produkcyjną itd. Należy uwzględnić realne możliwości przy rozwijaniu produkcji, dzierżawianiu odpowiedniej parceli ziemi. Firmom handlowym początkowo warto się ograniczyć do przedstawicielstw — bez prawa działalności gospodarczej. Czekostkę jednak za granicę firmy handlowe, szczególnie z Polski, uwzględniając przychylne ustawy podatkowe, od razu chcą zakładać filie. Zachęcają ich do tego stosunkowo niskie ceny wynajęcia pomieszczeń, które, na przykład, w centrum Wilna wynoszą do 10 dolarów USA za metr kwadratowy.

Wybierając określona dziedzina nie należy zapominać, że działalność zagranicznych inwestorów w poszczególne dziedziny jest mniej lub bardziej ograniczana. W wydawnictwie, prowadzeniu kasyn i w niektórych innych dziedzinach wymaga się by założyciel wspólnego przedsiębiorstwa ze strony Litwy był właścicielem co najmniej 51 proc. akcji umożliwiających prawo głosowania, w dziedzinach takich, jak użytkowanie zasobów przyrody, linii łączności potrzebne jest dodatkowo pozwolenie rządu republiki (ustawa Republiki Litewskiej o dziedzinach działalności inwestycji zagranicznych). Dlatego problem można rozstrzygnąć odpowiednio dzieląc akcje wspólnego przedsiębiorstwa, bądź przed rozpoczęciem realnych robót przygotowawczych zwracając się po niezbędne zezwolenia.

Zarówno wspólne przedsiębiorstwo, jak i przedsiębiorstwo kapitału zagranicznego (PKZ) rejestruje się w Ministerstwie Gospodarki Litwy. W celu zarejestrowania wspólnego przedsiębiorstwa (WP) niezbędne są następujące podstawowe dokumenty:

1. Zamowienia na inwestycję zagraniczną (według stosownego formularza),
2. Umowa o założeniu WP.
3. Statut WP.
4. Dokumenty potwierdzające prawny status założyciela (jeżeli inwestor zagraniczny jest osobą prawną), przygotowane zgodnie z ustawami odpowiedniego kraju.
5. Dokumenty potwierdzające opłacenie podatku rejestracyjnego.

Za zarejestrowanie przedsiębiorstwa zagranicznego, z wyjątkiem przedsiębiorstw WNP, oraz zarejestrowanie jego statutu (umowy założycielskiej) założyciel (przedsiębiorca) wpłaca 150 dolarów USA bądź w innej walucie wymienialnej zgodnie z aktualnym kursem w czasie rejestracji. Za zarejestrowanie przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym (z wyjątkiem krajów

Szkoła BIZNESU

WNP, założyciel (przedsiębiorca)
zagraniczny płaci 75 dolarów
USA.

Rejestrując filie przedsiębiorstw zagranicznych na Litwie, należy przedstawić status przedsiębiorstwa głównego. Dokumenty przedstawia się w języku litewskim. Dokumenty i statut potwierdzające status prawny przedsiębiorstw zagranicznych przetłumaczone na język litewski mają być opatrzone w stempel tłumacza.

Ministerstwo Gospodarki podejmuje decyzję w ciągu 30 dni od złożenia wniosku. Zazwyczaj trwa to około 15 dni.

Przygotowując umowę założycielską Wpół oraz zastawiając na niej swoje udziały, nie byliśmy świadomi wielu możliwych problemów i nie przewidzieliśmy, gdyż ustawą Republiki Litewskiej w tej dziedzinie nie było są doskonałe. Na przykład, należy omówić możliwość przekazania swej części Wpół trzeciej osobie bądź partnerom, zasady oceny tej części w wyrażeniu pieniężnym. Omawiając ewentualny tryb rozpatrywania sporów, należy wiedzieć, że chociaż art. 6 Ustawy przewiduje możliwość zwrotu stanu inwestora zagrożonego z powodów innych niż tyko do instancji prawnych Litwy, lecz i Republiki Litewskiej, nie podpisaliśmy z innymi państwami umów w kwestiach prawnych, mogąco wyónić się problemy w uzyskaniu niezbędnych dokumentów.

Kapitał zakładowy WP kształtuje się z uwzględnieniem tego, że wnoszone środki pieniężne inwestora zagranicznego bądź do równującej im wartości materialnej, oblicza się w stosunku 1 dolar USA do 5 rubli, mówiąc inaczej, jeżeli inwestor zagraniczny wnosi do WP, przykładowo 50.000.000 rb., to powinien w czasie przewidzianym w umowie wnieść 10 mln dolarów USA bądź wartości materialne równe tej sumie.

Art. 29 ustawy przewiduje ulgi w placeniu podatków WP i PKZ. Bazowy podatek osób prawnych, od którego obliczane się te ulgi, jest przewidziany w ustawie o podatku od zysków o 30% osób prawnych i stanowi 29 proc. zysku przedsiębiorstwa. Część zysku wykorzystana na inwestycje opodatkowuje się 24 proc. Do 1992 r. taryfa podatkowa WP stanowiła 35 proc. zysków. Zaszły zmiany także w ustawie o podatku od zysków osób fizycznych: zyski przedsiębiorstw indywidualnych i spółek gospodarczych przedsiębiorstwa o nieograniczonej odpowiedzialności opodatkowuje się ogólną taryfą 24 proc., a część zysków przeznaczonych na inwestycje – 19 proc.

Dla przedsiębiorców zagranicznych ważną sprawą jest uzyskanie ziemi na budowę pomieszczeń produkcyjnych i in. Obecnie inwestorzy zagraniczni nie mogą nabyć na własność ziemi w Republice Litewskiej. Ustawa przewiduje tylko możliwość dzierżawienia parceli ziemi na budowę na okres 99 lat z prawem pierwszeństwa przedłużenia umowy. Można wydzierżawić także budynki bądź lokale.

Rolandas VALIŪNAS,
adwokat firmy
prawniczej „Foresta”,
miesięcznik „Aljansas”
nr 6 1992 r.

Chcę pracować samodzielnie

Drugi „Kurierze"! Gdy
czasem jest u kre-
swej cierpliwości, chwy-
ostatniej deski ratun-

Onie i ja, chwytam za pióro i proszę Cię „Kurierze” o pomoc, jeżeli będziesz mógł. A idzie o to, że chcę przekazać ojcowiznę w postaci ziemi, której było około 40 ha i lasu około 2 ha. Właściwość ta ogłoszona została w sprawie ziemi i prywatyzacji, ucieczyłem się bar- dzo. Wyjęłem z kufra dokumenty na tę ziemię, spozyskane jeszcze w 1938 r. i postanowiłem je wraz z poda-

niem do gminy. Tu uważnie przejrzano, pochwalono i obiecano to wszystko załatwić i w styczniu lub lutym 1992 r. prawnie zwrócić to, co bezprawnie było odebrane. Od tego czasu minęła już zima, wiosna, lato, jesień...

Oczekując na ziemię trochę szykowałem się do samodzielnego gospodarowania. W 1990 roku otrzymałem 12 ha ziemi. Kupiłem sobie dwa traktory, kombajn, różnorodny inny sprzęt. Chcę pracować. Jestem młodym, mam rodzinę, mam doświadczenie i wiedzę rolniczą.

nica. Ukończyłem Bukis-
ką Szkołę Rolniczą 7 lat
pracowałem w kołchozie
„Karkaziskes”, na ojcow-
skiej roli. No a teraz, cho-
ciaż kołchozu nie ma, to
jednak istnieje jego zło-
wrogi cień (tylko czy koł-
chozu, czy samego przewod-
niczącego) i jest ogromny,
bo sięga gminnej służby
reformy rolnej, a może i
dalej... Cóż ja znając, malu-
skiego, wobec niego? Zostaje
mi wierzyć tylko w Twoją
pomoc „Kurierz”.

Tadeusz BRANCEWICZ,
mieszkaniec Felicjanowa
w gminie podbrodzkiej,
rejonu świeciańskiego

pisze, „opędzają się, jak od natrętnej muchy”, niech Pan ponownie się tam uda i zażąda zaświadczenia, że w archiwum dokumentów nie znaleziono. Dyrekcja archiwum oficjalnie oświadczyła bowiem, że wszystkie dokumenta, jakimi dysponowała, już przekazała do gmin, i że dłużej nie ma na co czekać, a tylko drogą sądową za pomocą świadków udowodnić swoje prawo do własności ziemskiej.

Natomiast, drugiemu autorowi listu panu Brancewiczowi chcę przypomnieć, że na gminnej, służbie reformy rolnej, czy na byłym przewodniczącym kołchozu

świat się nie kończy. Skoro Pan posiada dokumenty potwierdzające prawo do owych czyni, w żaden sposób lokalne władze nie chcą Pana zrozumieć, mam nadzieję, że pomoże im w tym kierownik rejonowej służby reformy rolnej. Zresztą, jest też republikańska służba mieszcząca się w Ministerstwie Rolnictwa, do której też ostatecznie można się zwrócić. Miejsć się przy al. Gedymino 19, pokój nr 138, tel. 62-44-68.

A więc: kołaczcie; nim
otworzą.

Danuta WOJTUSIAK

Programy inwestycji

Z Rzędy powrócili deputowany
do Rady Najwyższej Republiki
Litewskiej Aleksandras Ambra-
zevičius oraz prezydent Litew-
skiego Banku Inwestycyjnego
Vitasutas Dūdėnas. Uczestniczyli
oni w naradzie Komitetu Socja-
listów, Ekonomicznego Zgroma-
dzenia Bałtyckiego oraz Komite-
tu Gospodarczego Parlama-
ntarnej Rady Nordyckiej. Omó-
wiono stan gospodarczy krajów
bałtyckich oraz realizację pro-
gramu inwestycji bałtyckich.

Bank Inwestycyjny
został 4 listopada 1991
W grudniu rozpoczął on
działalność udzielaniem po-
życzek poniżej miliona rubli.
Bank zarządza również liczącym
9 mln rubli funduszem państw-
owym, z którego udziela przyna-
jmniej przez rząd Republiki Litew-
skiej krótkoterminowe kredyty
na przedsiębiorstwa.

Bank Inwestycyjny
Bankowi Inwestycji
północnych oraz
instytucji finansowej
projekt, którego reali-
zacja wymaga 1 mln 800 tys.
zł. Jedną z wspólnie litewsko-
polskich przedsiębiorstw hodow-
li i produkcji karmy



Dary Jesien

Ustawa Republiki Litewskiej o bankructwie przedsiębiorstw

ROZDZIAŁ I ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1. Przeznaczenie ustawy

Ustawa niniejsza reguluje stosunki wynikające podczas zamykania i rozpatrywania sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa oraz wykonywania procedur związanych z bankructwem. Ustawa jest stosowana wobec wszystkich podmiotów gospodarczych, których działalność określa ustawa Republiki Litewskiej o przedsiębiorstwach oraz inne ustawy regulujące działalność przedsiębiorstw. Osobliwością wystąpienia spraw o bankructwo bank i innych instytucji kredytowych, organizacji ubezpieczeniowych, przedsiębiorstw rezerwacji może określać inne akty prawne, regulujące działalność tych przedsiębiorstw.

Ustawa nie stosuje się wobec przedsiębiorstw państwowych o specjalnym przeznaczeniu, organizacji budżetowej, społecznych i organizacji (przedsiębiorstw) nie zmierzających do osiągnięcia zysków.

Artykuł 2. Procedura bankructwa przedsiębiorstwa

Procedura bankructwa przedsiębiorstwa polega na wyznaczeniu administratora przedsiębiorstwa, zawarciu umowy polubownej między wierzycielami i dłużnikiem, reorganizowaniu lub odfekwencji przedsiębiorstwa w celu uniknięcia jego bankructwa, jak też likwidacji bankructwa przedsiębiorstwa. Procedura bankructwa przedsiębiorstwa może być stosowana w trybie sądowym i niesądowym.

O wszczęciu sprawy o bankructwo, jej przebiegu i dokonywania w przedsiębiorstwie procedur dotyczących bankructwa powinno być odnotowane w rejestrze przedsiębiorstwa.

Artykuł 3. Warunki wszczęcia sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa

Sprawę o bankructwie przedsiębiorstwa, sąd wszczyna na podstawie:

- 1) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;
- 2) oświadczenia wierzycieli w sprawie zbyt wielkiego zadłużenia przedsiębiorstwa. Te oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

3) oświadczenia wierzycieli w sprawie zbyt wielkiego zadłużenia przedsiębiorstwa. Te oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

4) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

5) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

6) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

7) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

8) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

9) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

10) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

11) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

12) oświadczenia wierzycieli w sprawie niewypłacalności przedsiębiorstwa. Oświadczenia mogą być przedstawiane w formie pisemnej, w formie ustnej, w formie aktów notaryjnych, jak też w formie aktów wierzycieli i przedsiębiorstwa, albo po upływie takiego samego terminu od żądania wycofania wykonania zobowiązania finansowych, jeżeli w tym terminie nie jest ustanowiony wyjątek, że dłużnik nie posiada wystarczającego majątku do spłaty swych zobowiązań;

sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa zalicza się dokumenty potwierdzające zasadność tego oświadczenia.

Artykuł 4. Stosowanie niesądowej procedury dotyczącej bankructwa

Dłużnik lub wierzyciele mogą nie zwracać się do sądu co do wszczęcia sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa, jeżeli dłużnik publicznie ogłasza, że nie jest zdolny do wykonywania zobowiązań finansowych i pisemnie powiadamia o tym każdego wierzyciela. W zawiadomieniu ma być podane: nazwa przedsiębiorstwa i inne dane, data i miejsce pierwszego zebrania wierzycieli.

Decyzję zastosowania niesądowej procedury dotyczącej bankructwa może podjąć zebranie wierzycieli, po porozumieniu się z dłużnikiem, jeżeli te decyzję jednogłośnie aprobują wszyscy wierzyciele.

Stosowanie niesądowego trybu procedury dotyczącej bankructwa ustala się na podstawie porozumienia stron. Tryb i warunki zaspokojenia żądań wierzycieli ustala się na podstawie trybu i warunków sądowego rozpatrywania spraw o bankructwie, ustalonego w niniejszej ustawie.

Jeżeli strony nie mogą dojść do porozumienia w sprawie stosowania procedury dotyczącej bankructwa, albo jeżeli zebranie wierzycieli, odtwarzając się na trybie ustalonym w niniejszej ustawie, nie może podjąć decyzji co do warunków i trybu zaspokojenia żądań, to wówczas sprawa te przekazuje się do rozpatrzenia sądowi.

Niesądowa procedura dotycząca bankructwa realizuje zebranie wierzycieli.

Artykuł 5. Umyślne bankructwo

Umyślne bankructwo — to ustalone decyzją sądu działania przedsiębiorstwa, przy których pomocy dąży się do uniknięcia całkowitego lub częściowego rozliczenia się z wierzycielami.

Sąd, po ustaleniu umyślnego bankructwa przedsiębiorstwa, powinien rozpatrzyć transakcje, jakie zawarło to przedsiębiorstwo w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed wszczęciem sprawy oraz ustalić ich podstawę prawną. Materiały przekazane na podstawie transakcji umyślnego bankructwa, nieważne, ma być przeznaczony do spełnienia żądań wierzycieli.

Po stwierdzeniu umyślnego bankructwa przedsiębiorstwa, wierzyciele, u których jeszcze nie minęły terminy zwrotu pożyczek, mają prawo żądać zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

Umyślne bankructwo przedsiębiorstwa może być ustalone z inicjatywą sądu na podstawie oświadczenia wierzycieli i dłużnika, w których żądają zwrotu pożyczek od dnia uprzedzenia ich decyzji sądu.

wielkie w porównaniu z posiadanym kapitałem zakładowym. W tym przypadku majątkowe roszczenia dłużnika i wierzycieli rozstrzygane są w ogólnym trybie rozstrzygania sporów majątkowych.

Po przyjęciu podań dłużnika i wierzycieli oraz po wstępnym ustaleniu uzasadnienia żądań powództwa dotyczących wszczęcia sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa, sąd w terminie 7 dni podejmuje uchwałę o jej wszczęciu i powołaniu:

- 1) pisemnie ostrzec dłużnika, że ma nie zwlekać z powiadomieniem o zmianie siedziby przedsiębiorstwa;
- 2) powołać do wszczęcia sprawy znanych wierzycieli, płatników finansowych i kredytowych, obowiązków do przedsiębiorstwa, założyciela bankrutującego przedsiębiorstwa państwowego, lub państwowo akcyjnego, urząd zajmujący się rejestrem, który zarejestrował przedsiębiorstwo oraz ogłosić publicznie ze wskazaniem:

sądu, w którym będzie rozpatrywana sprawa o bankructwie oraz numer sprawy, rekwizyty bankrutującego przedsiębiorstwa, datę i miejsce pierwszego zebrania wierzycieli, terminy, do których są przyjmowane roszczenia;

3) wyznaczyć administratora przedsiębiorstwa. Jeżeli sąd ma dane, że majątek przedsiębiorstwa, jest marnotrawiony lub dokonuje się innych działań, naruszających prawa wierzycieli, to uchwałą sądu administrator tymczasowy może być wyznaczony przed wszczęciem sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa;

4) przestrzec przedsiębiorstwo, że zabronione jest rozwiązywanie z inicjatywą przedsiębiorstwa, w stosunku pracy z pracownikami przedsiębiorstwa;

5) wystrzec rozpatrywanie innych spraw, wszczętych wobec tego przedsiębiorstwa w tym sądzie i powiadomić inne sądy, w których są sprawy tego przedsiębiorstwa, o wszczęciu sprawy o bankructwie, aby zostały wstrzymane inne sprawy wszczęte wobec tego przedsiębiorstwa;

6) wyśledzić do organu odpowiedzialnego za odrodzenie zapytanie o możliwości stosowania wobec przedsiębiorstwa środków sanacji. Jeżeli sanacja wszczęta wobec przedsiębiorstwa państwowego lub państwowo akcyjnego, sąd powinien wyśledzić zapytanie dotyczące tego, również do założyciela tego przedsiębiorstwa. Organ sanacyjny i założyciel powinni odpowiedzieć na zapytanie w ciągu miesiąca od dnia otrzymania zapytania.

Decyzja sądu dotycząca wszczęcia sprawy o bankructwie może być zakazana w trybie ustawy o postępowaniu w sprawie Księgi Czynów.

Po przetworzeniu sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa z powodu polubownej zgody, reorganizacji lub sanacji, powiadamia się o tym obowiązkowo do przedsiębiorstwa instytucje finansowe, kredytowe, założyciela przedsiębiorstwa państwowego lub państwowo akcyjnego, urząd, który zarejestrował przedsiębiorstwo oraz ogłasza się publicznie.

Po wszczęciu przez sąd sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa: organy zarządzania, przedsiębiorstwa tracą swe pełnomocnictwa. Jeżeli sprawę o bankructwie przedsiębiorstwa zaniechano z przyczyn przewidzianych w niniejszej ustawie, to organy zarządzania przedsiębiorstwa mają prawo dalszego pełnienia swych funkcji;

zabrania się opłacania wszystkich powinności finansowych, w tym procentów i podatków, ściągania ich w trybie sądowym lub bezsposornym, jak też bez osobnego zezwolenia sądu zabrania się podziału lub innego roz-

działania majątku przedsiębiorstwa, z wyjątkiem wypłat bieżących, potrzebnych do utrzymania procesu działalności przedsiębiorstwa w czasie rozpatrywania sprawy.

Artykuł 7. Administrator przedsiębiorstwa

Administrator to zarządca przedsiębiorstwa wyznaczony na okres rozpatrywania sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa.

Na administratora nie może być wyznaczony przedstawiciel dłużnika (właściciel, właściciel) przedsiębiorstwa, członek jego zarządu, kierownik administracji.

Na okres rozpatrywania sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa administrator ma następujące uprawnienia i obowiązki:

- 1) reprezentuje przedsiębiorstwo w sądzie, na zebraniu wierzycieli i w działalności gospodarczej;
- 2) zarządza i dysponuje majątkiem przedsiębiorstwa, kierując bieżącą działalnością komercyjną o gospodarczą przedsiębiorstwa;
- 3) weryfikuje wszystkie transakcje przedsiębiorstwa, zawarte w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed wszczęciem sprawy o bankructwie albo publicznym ogłoszeniem upadłości przedsiębiorstwa i wyłącza powództwa w sprawie unieważnienia tych transakcji, jeżeli było to zrobione ze szkód dla przedsiębiorstwa;
- 4) sporządza listę żądań wierzycieli, przedstawia ją do zatwierdzenia sądowi, oprostowanie nieuzasadnione żądania wierzycieli;
- 5) przyjmuje i zwalnia pracowników;

6) bierze nowe kredyty, wdzierałaby lub sprzedaje część majątku przedsiębiorstwa;

7) decyduje o dalszym realizowaniu lub wstrzymaniu realizowania zawartych przez przedsiębiorstwo transakcji, których termin realizacji jeszcze nie upłynął.

Artykuł 8. Zatwierdzanie decyzji administratora i jego odpowiedzialność

Wszystkie decyzje administratora, zwiększające zadłużenie przedsiębiorstwa, jak też związane ze sprzedażą lub innym przekazywaniem majątku przedsiębiorstwa, powinno zatwierdzić zebranie wierzycieli albo na polecenie zebrania przewodniczący tego zebrania z wyjątkiem przypadku, gdy te decyzje są niedozwolone do zagwarantowania działalności przedsiębiorstwa. Decyzje te są nieważne bez wspomnianego zatwierdzenia.

Administrator pokrywa straty, jakie zaistniały w wyniku wykonywania nie zatwierdzonych decyzji, wyszczególnionych w pierwszej części tego artykułu.

Artykuł 9. Prawa wierzycieli, gdy sąd wyznaczy sprawę o bankructwie przedsiębiorstwa

Po wszczęciu przez sąd sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa, wierzyciele mają prawo w ustalonym przez sąd okresie nie krótszym niż 30 dni i nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia wszczęcia sprawy, zgłosić administratorowi swe żądania finansowe i wskazać gwarancje wykonania powinności.

Sąd ma prawo przed zakończeniem rozpatrywania sprawy przyjmować powództwa wierzycieli, jakie zostały zgłoszone w przypadku naruszenia z powyższych przyczyn terminu ustalonego w części pierwszej niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III ZEBRANIE WIERZYCIELI

Artykuł 10. Tryb pracy zebrania wierzycieli

Administrator wpisuje wierzycieli, którzy zgłosili dłużnikowi żądania w trybie ustalonym w artykule 9 niniejszej ustawy, na liście wierzycieli. Listę zatwierdza zebranie wierzycieli, a jeżeli przedsiębiorstwo uznawane jest za bankrutujące w trybie sądowym — to sąd.

Wszyscy wierzyciele mają równe prawa niezależnie od wielkości ich roszczeń, istnienia kapitału zagranicznego, formy własności i obywatelstwa.

Przewodniczącemu zebrania wierzycieli wyznacza sąd.

Uczestniczyć w posiedzeniach zebrania wierzycieli mają prawo właściciele bankrutującego przedsiębiorstwa albo jego przedstawicieli, wyznaczony przez sąd administrator przedsiębiorstwa i przedstawiciel założyciela przedsiębiorstwa państwowego i akcyjnych. Prawo głosowania mają wyłącznie wierzyciele (ich przedstawiciele).

Prawo zwolnienia pierwszego zebrania wierzycieli ma sąd albo właściciel (właściciel) przedsiębiorstwa, które ogłosiło, że nie jest w stanie wykonać zobowiązań finansowych, lub organ zarządzający, do którego kompetencji należy podjęcie decyzji w sprawie reorganizacji lub likwidacji przedsiębiorstwa. Pierwsze zebranie wierzycieli zwołuje się nie później niż w ciągu 30 dni od:

- 1) dnia wszczęcia sprawy o bankructwie przedsiębiorstwa, jeżeli sprawę wszczyna się w sądzie;
- 2) dnia publicznego ogłoszenia upadłości przedsiębiorstwa.

Inne posiedzenia zebrania wierzycieli mają prawo zwoływać sąd, przewodniczącemu zebrania wierzycieli. Prawo prosić o zwolnienie zebrania ma grupa wierzycieli, których suma żądań w wyrażeniu wartościowym wynosi co najmniej 1/3 sumy żądań przedstawianych przez wszystkich wierzycieli.

Uczestnicy zebrania wierzycieli muszą być powiadomieni pisemnie o zwoływanych posiedzeniach zebrania wierzycieli nie później niż na 10 dni przed rozpoczęciem tych posiedzeń.

Artykuł 11. Tryb podejmowania decyzji zebrania wierzycieli

Uchwała zebrania wierzycieli jest uważana za przyjętą, jeżeli w drodze otwartego głosowania głosowali za nią wierzyciele, których suma żądań w wyrażeniu wartościowym wynosi ponad połowę sumy żądań zgłoszonych przez wszystkich wierzycieli, nie licząc żądań tych wierzycieli, którzy nie uczestniczyli w zebraniu bez poważnych przyczyn.

Przewidywany w pierwszej części niniejszego artykułu tryb podejmowania decyzji obowiązuje w rozstrzyganiu wszystkich kwestii, z wyjątkiem przypadków przewidzianych specjalnie w niniejszej ustawie.

Uchwała zebrania wierzycieli jest obowiązująca dla wszystkich wierzycieli. Zebranie wierzycieli o podjętych uchwałach powinno w ciągu 5 dni poinformować pisemnie wszystkich znanych wierzycieli, a jeżeli sprawę wszczął sąd, to również sąd. Jeżeli po otrzymaniu zawiadomienia wierzyciele po raz drugi bez poważnych przyczyn nie przybyli na zebranie, to sąd pozostawia sprawę o bankructwie jako nie rozpatrywaną.

Artykuł 12. Prawa zebrania wierzycieli

Po wszczęciu sprawy o bankructwie zebranie wierzycieli ma prawo:

- 1) prosić sąd o zmianę wyznaczonego już administratora przedsiębiorstwa;
- 2) domagać się, aby administrator złożył sprawozdanie ze swej działalności i zatwierdzić je. Jeżeli zebranie wierzycieli nie zatwierdza sprawozdania administratora, to na prośbę zainteresowanych osób może je zatwierdzać sąd;

3) zezwalać administratorowi na zawieranie transakcji związanych ze sprzedażą lub innym przekazywaniem majątku przedsiębiorstwa, do których zawarciu w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie potrzebna jest zgoda zebrania wierzycieli;

4) ustalać wynagrodzenie administratora. Sąd może podnieść administratorowi przedsiębiorstwa wynagrodzenie ustalone przez zebranie wierzycieli;

5) zawierać z dłużnikiem polubowną zgodę;

6) proponować reorganizację lub sanację przedsiębiorstwa;

7) żądać likwidacji przedsiębiorstwa.

(Dokończenie nastąpi)



LIETUVOS AIDAS

Wycofanie z handlowego obiegu rubla — to podstawowy temat wielu wydań. Eks-premier G. Vagnorius wystosował list do premiera A. Abišaly: „Lepiej niezbýt doskonale lity niż tymczasowe pieniądze” (2 października).

Eks-premier pisał: „Popieram i szczerze doceniam starania obecnego rządu, a szczególnie jego kierownika, by możliwie najprędzej oddzielić ekonomikę Litwy od rublowego systemu pieniężnego, którego stosowanie utrudnia działalność gospodarczą i życie mieszkańcom. Rozumiemy, że podstawową przeszkodą we wprowadzeniu litów jest dotychczasowy brak niezbędnych zmian w Litewskim Banku i niekalkowalność przygotowane technicznie znaki pieniężne. Mimo wszystko jednak rządy jeszcze usilnie proponuję zrezygnować z zamiarów wprowadzenia pośrednich pieniędzy — talonów ogólnych — z następujących powodów:

1. Zazwyczaj państwo wprowadza pieniądze do obiegu tylko jeden raz. Powtórne wprowadzenie innych pieniędzy (po talonach) osłabi zaufanie do systemu pieniężnego Litwy i wzmożni psychologiczny czynnik inflacji.

2. Talony ogólne — to pieniądze tymczasowe, dlatego zachowują się przejawy niestabilnego systemu pieniężnego. Nie będą się cieszyły zaufaniem, przedsiębiorstwa i mieszkańcy nie będą ich gromadzić. Nie odzyskują utraconej funkcji gromadzenia pieniędzy nie można się spodziewać poważniejszych zmian w gospodarce.

3. Talony ogólne wyprodukowano w bardzo trudnych warunkach, z zamiarem wykorzystania ich wyłącznie jako dodatku do rubli (talony wzorca 1991 r.) i czasowego odpowiednika rubla. Jakość tych talonów uniemożliwia wykorzystanie ich jako znaków pieniężnych. Szczególnie dotyczy to ogólnych talonów wzorca 1991 roku, które mają niedopowiednią jakość i zakłócony rejestr.

4. Uchwała rządu przewiduje wymianę na talony ogólne faktycznie wszystkie ruble nagromadzone do 30 września. W takim przypadku wszystkie pieniądze tymczasowe — talony ogólne później trzeba będzie wymienić na lity, gdyż talonów tych nie możemy stosować w rozliczaniu się z innymi republikami.

W ten sposób wszystkie ruble, te zgromadzone w sposób naturalny, jak też specjalnie wwiezione w ostatnich dniach na Litwę (by wymienić je później na talony i inne pieniądze, których kurs później w górę) będą wymieniane na lity. To wyraża państwu szkodę wynoszącą miliardy rubli, gdyż podstawowe zasady z wprowadzenia emisji własnych pieniędzy przydadłyby nie Litwie (jak musiałyby być), a WPN (...).

Na str. 5 Lina Pečiulienė pisze o tym, jak w tajemniczy sposób zaginęły dokumenty KGB obecnie również tajemniczo są zwracane.

„W m. B. Gajauskas spytał ministra ochrony kraju, czy rzeczywiście nie ma żadnych dokumentów KGB. „Są” — odpowiedział minister. I B. Gajauskas własnoręcznie przyniósł kilka teczek o trzymany od A. Butkeviciusa. Wtedy i sędzia śledczy S. Indriunas zatelefonował do A. Butkeviciusa prosząc przekazać prokuraturze lub B. Gajauskasowi wszystkie posiadane dokumenty. A. Butkevicius przekazał B. Gajauskasowi 37 teczek z piśmami towarzyszącymi. Przeważają dokumenty wydzielone KGB z rejonów alutkiego i wareskiego.

Sędzia śledczy, oczywiście, ponownie przesłuchał A. Butkeviciusa pytając jak się znalazły dokumenty w Ministerstwie Ochrony Kraju?

„W różnych okresach nasi pracownicy nabili, kupili od pracowników KGB — odpowiedział A. Butkevicius — zdobyli w różne sposoby — po przyjacielsku itd.”.

Dziwna wersja, lecz jak wyraził się sędzia śledczy S. Indriunas — nie zapala, to nie zdołać. Dokumenty w ministerstwie zostawił były pracownik L. Bumbulis. Też został przesłuchany przez prokuraturę.

„Przed wydarzeniami styczniowymi i po nich w tylko mnie znany sposób — byłem od kilku pracowników KGB. Nie powiem od których, gdyż mogliby mieć przykrość” — zeznał L. Bumbulis. — Coś niecoś kupiłem za własne pieniądze w nadziei, że rząd i parlament wynagrodzą mi straty. Mają wobec mnie dług”.

L. Bumbulis zostawił dokumenty w

MOK z własnej woli, A. Butkevicius nie odkupił ich (...).

W sobotnim numerze — jeszcze jedna strona wizyty premiera A. Abišaly w Polsce (z relacji E. Degutienė).

„Swe kłopoty przedstawił gościom przewodniczący Towarzystwa Litwinów w Polsce p. E. Petruskevicius. „Nawet w gminie sejmickiej, gdzie połowę mieszkańców stanowią Litwini, nie wolno w żadnym urzędzie odezwać się po litewsku — powiedział. — W szpitalu sejmickim surowo zabrania się mówić telefonicznie po litewsku, nawet ludom starszym i dzieciom, którzy inaczej nie ustalają. Nie możemy nawet marzyć o żadnych litewskich nazwach ulic, drog, zwyczajach lub innych napisach nawet w Puskas, gdzie Litwini stanowią 90 proc. Zabrania się chłirci noworodków litewskimi imionami: narodowymi. A co najważniejsze — w Polsce odwrotnie niż na Litwie, dotychczas nie przyjęto ustawy o prawach mniejszości narodowych. System wyborczy jest ukształtowany tak, że żaden Litwin nie może trafić do Sejmu”.

Natomiast wszystkie środki masowego przekazu Polski jechały w przedmienu wizyty p. A. Abišaly tylko mówili o tym, że Polacy na Litwie nie mają praw, że są bardzo krzywdzeni i że — podpisując układ z Litwą, trzeba przede wszystkim wziąć pod uwagę status mniejszości polskiej na Litwie” („Słowo Powszechne”).

Prócz tego wszędzie akcentuje się, że nie może być nawet mowy o ocenie działań Żeligowskiego, jak tego żądają Litwini, gdyż jest to sprawa nie politykowa, a historyczna. Politycy powinni przede wszystkim troszczyć się o problemy Polaków na Litwie. W jednym z programów TV otwarcie oświadczone: „Polska nie powinna zgodzić się na potępienie Żeligowskiego, ponieważ oznaczałoby to nieznanie tego, że Ziemia Wileńska w ciągu 20 lat należała do Polski”. Natomiast w emisji programu wiadomości „Panorama TV” — goście zawsze przed wizytami działaczkami politycznymi wywiedli się bardzo przychylnie filmy dokumentalne tych państw, nieszczęśliwie Litwa doczekała się znowu wyłącznie pośpychów słów i zarzutów”.

REPUBLIKA

Bohaterem dwóch numerów tej gazety jest prof. Kestutis Glavickas, obecny deputowany do RN Litwy. We wtorkowym m.in. czytamy:

„Tydzień spędziłem za granicą. Wyjechałem jako ekonomista, profesor, deputowany RN, wróciłem jako niejaki agent KGB. Jedno szczerze, że się znalazłem w bardzo porządnym towarzystwie „kagebiści”. Już nie warto są same tytuły — prof. I. Kubišius, prof. B. Kuzmickas, prof. E. Vilkas. Jedynym bodajże pozostałym z burty jest były wykładowca katedry komunizmu naukowego, obecny prof. V. Landsbergis. Ale przy takim tempie sądzić należy, że i on wkrótce dopełni naszą profesorską rodzinę (...).

Polowanie na czarownic służy nie tylko mniejszości, pragnącej utrzymać się przy władzy, ale też niezliczylim wobec Litwy krajom i ich interesom. Zdestabilizowane, osłabione gospodarczo państwo w dowolnej chwili można włączyć do nowo powstającego systemu neokolonialnego, stopniowo skupiając w centrum i inne funkcje niepodległego państwa. Z tego powodu opozycja znajduje się między mitem a kowadłem — między dążącą do władzy mniejszością a siłami imperialnymi oraz ich wywiadem. Czyż nie z tego powodu archiw KGB obcy wywozili do Moskwy, a swoi wynosili co trzeba i ile trzeba? Czyż przypadkowo powstały agenturalne sprawy? Opozycji politycznej w komisji p. B. Gajauskas? Sądzę, że nieprzypadkowo. Wszyscy wreszcie, którzy pracowali razem z mną na uniwersytecie, doskonale wiedzą, że mną na uniwersytecie, nigdy nie wypuszczali mnie na Zachód, ale w latach 1976—1987 5-krotnie nie zezwolono mi udać się na staż zagraniczny bez wyjaśnienia motywów, aczkolwiek miałem wszelkie niezbędne zaproszenia najsympatyczniejszych ekonomistów zachodnich. W 1978 r. jawnie wyznaczony zostałem z kandydatów do KPZR i powstała kwestia mojej pracy na uniwersytecie. Jedynie z tego powodu, że wielu krewnych rodziców wywierzono na Syberię bądź wyjechało na Zachód” (...).

W dniu następnym — z wywiadu Vale Cepeliūte z profesorem:

„Jak dotarła do Pana wiadomość o reformie?

„W ubiegłym tygodniu byłem na giełdzie funduszy w Brukseli, bo o reformie przede wszystkim dowiedzieliśmy się z radia „Swoboda”, które poinformowało, że Litwa rozpoczęła proces wprowadzenia lity i pierwszy krok jest wymiana rubli na biletu do ZOO — cudzoziemcy w ten sposób nazwali nasze talony, gdy je ujrzel.

— Z czym się kojarzy taka decyzja Komitetu Lit?

— W moim pojęciu krok ten przede wszystkim związany jest z fiskalną polityką państwa, czyli polityką dochodów budżetowych. Sytuacja jest taka, że z upadkiem produkcji dochody wciąż maleją, ekonomika ciętawo rośnie, a w miarę wzrostu cen obywatela stają się niewypłacalni. Nie można przecież zmusić płacić za mieszkanie około 30—40 proc. ogółu ludności, której nie starcza pieniędzy.

— Ale państwu na gwałt trzeba tych rubli, których obywatele nie płacą...

— Zmianę pieniędzy wykorzystuje ono dla swego głównego celu — zatkania dziur w budżecie. Wśród niezbędnych funkcjonujących na Litwie pieniędzy ruble stanowią trzecią część. Po zastąpieniu ich „biletami” gromadzić się fundusz rubli, i kłopoty powiadzą, zapłaci się za ropę naftową. Nie rozstrzyga to jednak głównego problemu: państwo po wypłaceniu tych pieniędzy zadłuży się u swych mieszkańców.

— Ludzie już są nieco zahartowani. Eksperyment W. Pawłowa poznaliśmy na własnej skórze.

— To był maly cios w porównaniu z obecnym. Wiecej, czym się zakończył — wynik równy był zeru. A teraz ludzie prawdopodobnie postąpią zgodnie ze swymi interesami i wyczuciem. Jeżeli dłużej wymienia się na 250 rb., — to katastrofa dla całej strefy rublowej”.



„Czyżby w imię tego zgineło przy wieży telewizyjnej 15 osób?” — pyta John Budrys, dziennikarz „The New York Times Magazine”.

„Ciasna kuchnia. Na stołku siedzi Giedre Butraitė i opowiada o swej pracy redaktorskiej w jednym z wileńskich wydawnictw. W związku z zaprzestaniem subsydiów państwowych i wzrostem cen papieru masowo się zwalnia w ramach redukcji etatów pracowników wydawnictwa. Pewna kobieta z rozpaczą rzuciła się z jedenastego piętra. Nie mogła się przystać córce, że z redaktora „przekwalifikowała się na sprzątaczkę”.

Zeby było wymownie, wyłożyła na stół 18 dolarów. Oto całonocne wynagrodzenie za pracę w Funduszu Kultury. Powiada: „Za te pieniądze nie mogłabym nawet dwukrotnie wypełnić kanistra benzyny, gdybym miała samochód”.

Alie ciaglotki materialne — to jeszcze nienajgorsze. Na ścianie nad tapczanem wisy czarno-biała fotografia jej matki, Na Święta Bożego Narodzenia rankiem matka posłiznęła się na lodzie i uderzyła głową o chodnik. To poważne, aczkolwiek uleczalne obrażenie okazało się dla niej wyrok śmierci. Chodzi o to, że w szpitalach litewskich brak leków i sprzętu medycznego, a na domiar panuje odiedziczone po systemie sowieckim obojętność lekarzy wobec pacjentów. Rodzina twierdzi, że ustalono dla niej nieprawidłową diagnozę i przypisano nie te leki. Ponadto ceka święta przeleżała na sali bez opieki lekarskiej. Umarła na skutek zakazania dwa tygodnie po operacji mózgu. Rodzina uważa, że operacja nie była potrzebna. „Dziurawaliśmy w szpitalu na okragło, troszczyliśmy się o nią jak mogliśmy”.

Gdy rozmowa schodzi na temat najbardziej, siostry milczą. A potem znowu opowiadają te 19-dniową okropną historię. Opowiadają o łapówkach dla pielęgniarek, denerwanych poszukiwaniach leków i specjalistów. Podkreślają, że lekarzom brak miłosierdzia i współczucia, że traktują pacjentów niczym przestępców. Giedre mówi: „Moja matka nie miała okazji systemu sowieckiego, jak i pomordowani przy wieży telewizyjnej. W szpitalach jest tak jak w lazaretech, polewają. Gdy minal termin przydatności swoich strzykawek, pielęgniarki korzystały z krzywych igiel. Nawet w stanie nieprzytomnym mama wytrzymała się od bólu przy zastrzykach. Każdego ranka przychodziła kobieta do mojego podłóg. Mójcie polegało na przecieraniu nawięta na szkiełko brudną szcierką. Z żadnych środków dezynfekcyjnych nie korzystała. Warunki w salach operacyjnych — pomieścił wszelkiej krytyki. Brak insuliny, antybiotyków. Podarowane leki często są zinterminowane, nie nadające się. Chirurg proponował pacjentom, aby sami zastrzyczyli się o leki, katetery, gazę, antybiotyki. To wszystko można nabyc tylko na czarnym rynku za walutę wymienialną lub w jednej z kilku aptek prywatnych i płatnych klinik”.

Nie więc dziwnego, że cudzoziemcy preferują jechać na Litwę uciekając się do specjalnych służb ochronności. Pewna zamieszkała w Wilnie rodzina amerykańska odczekała kilka tysięcy dolarów na wypadek potrzeby skorzystania z opieki lekarskiej — aby udać się do Helzinek czy Berlina”.

TIESA

„Najtańsza podróż — koleją” — to mowa z dyrektorem Litewskiej A. Kłore: „W Warszawie odbyło się posiedzenie komisji uzgadniania harmonogramu pracy międzynarodowych pociągów między narodowej organizacji współpracy i rozwoju wagonów. Od początku 1993 r. obok kursujących obecnie pociągów Wilno — Warszawa — Berlin oraz bezpośredniego pociągu Wilno — Suwałki — Warszawa — Sankt Petersburg — Włna udać się do Sankt Petersburga — Sankt Petersburg — Włna nie będzie się doczepiał jeden litowski wagon”.

Ministrowie komunikacji krajów bałtyckich chcieli otworzyć nową linię: Tallinn — Ryga — Kowno — Szwedzka — Warszawa — Berlin (podobna linia w niała przed wojną, był pociąg Berlin — Królewiec, Szawle — Ryga — Tallinn — dalej mierzem do Helzinek). Ale plany cy kolejarze odmówili przyjęcia tego ciągu. Chodzi o to, że za mało jest pociągów, przybywających z Warszawy. W starym wagonie wysiadł pociąg do Warszawy, a stamtąd podróżni będą mogli wsiąść, ale nie tylko do największych miast polski, ale też ekspres „Eurocity” do Gdańka do Berlina.

Z Polakami mówiliśmy też o otwarciu ruchu pociągów towarowych przez granicę. Należy oczekiwać, że w przyszłym miesiącu będziemy już mogli w Szwedzkiej przeładować ładunki z kolei europejskiej do naszych wagonów i odwrotnie. W ciągu pozostałego okresu będziemy musieli porozumieć się z Polakami w sprawach celnych i pogranicznych.

Z polskimi kolejarzami wyjaśnialiśmy sprawy technologii kolejowej, zgłębialiśmy doświadczenie organizacji przewozów w warunkach wolnego rynku. Nie radziliśmy się też w sprawie wydawania bezpłatnych biletów swym pracownikom i byłym kolejarzom — obecnym emerytom. Poznaaliśmy więc doświadczenia kolegow polskich (...).

Gimtasios kraštas

Wstępny artykuł zatytułowany „Wymię”. Krądkujemy go w całosci. „Często wolno obywateli na pytanie, na kogo będzie głosował teraz, odpowiadał: za tych samych. Ci już wszystko mają, przyjdą nowi — i znowu potrzebna będzie samochodów, willi, przywilejów.”

Naród nie znalazł się jeszcze w dobie ekonomicznej. Podnieśliśmy się, ale ci już zaczęliśmy się wspinąć. „Lisy kandydatów do Sejmu przyprowadziła historia nie mniejsza niż ta, jaką jakimś tokiem chcieli. Deputowany do RN brodaty i miły, jeszcze przed rokiem powiedział „uciekliwym ślad”, a dziś już myśli inaczej. Nie przyczynił się do opracowania żadnej ustawy. Tylko głosił. A w razie potrzeby — replikował. Te wystarczyło, aby zrozumiał: jest tu ciepło i bezpiecznie.

Deputowany 1967 r. Lionginas Seputis, który już poczynił pierwsze kroki w kierunku Sejmu, wieczorem w klubie pracy w RN zagląda do sklepu „Sigitas” i kupuje baton. Na Litwie głodu nie ma. Na Litwie nie było duchowego ludzkościwa.

Historia powtarza się. Spirala. Ponad połowa RN, która w zadaniu sobie nie może zebrać kworum, zdaniem A. Juozaitisa, znowu popoina grzech. Słuch, grzech i jakże pociągający! A słuch, że w Sejmie nie ujrzymy szeregu dzielnych, stojących w jednym szeregu współobojowników. Nie ujrzymy E. Gajauskasa. Pozostaną jednak państwo łowcy: gdy nadzieje zima i wiesniący dzień, ogłodać będą telewizję, przeprowadzą my reformę rolą.

Dziś odzywamy to. Jutro przyjdą nowi prorocy.

Alie i wolnemu obywatelowi niezłomnie się zdecydować mając do wyboru A. Alekskaišienė i Z. Siličyte. Czyż A. Alekskaišienė, znów niepodległość ojca chrześcijańskiego „Voraitinskis”. „Pojeccy” p. V. Vanauskas. Bo dla wielu przecież władza jest ponad Konstytucję, a dekadencja — tylko — tym, którzy zboczyli z kursu”.

Może już nadchodzi czas pragmatyków? Tylko czy ujrzymy w Sejmie sztywne między solistami opery i gwiazdami filmowymi?

Możemy się wspólnie pocieszyć. Nawet w ciągu trzech lat nie zdążył jeszcze wychwycić tyle osób, aby w czwartym roku umrzeć za ich idee.

Stworzmy im w swej wyobraźni

Telewizja

ŚRODA, 7 PAŹDZIERNIKA
LTV-1

9.00 — Program. 9.05 — Program kulturalny. 9.55 — Pod własnym dachem. 10.40 — Zdrowie rodziny. 17.30 — Wiadomości. 17.45 — Wybory do Sejmu-92. 18.30 — Kandydaci Ruchu Umiejętnych Litwy. 19.15 — Wystąpienia kandydatów Pakruoj-Łonskiego Okręgu Wyborczego nr 46. 20.05 — Dobranoc. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Wybory do Sejmu-92. 21.55 — Kandydaci Socjaldemokratycznej Partii Litwy. 22.40 — Wystąpienia Waleńko-Ejszyskiego Okręgu Wyborczego nr 70. 23.35 — Wiadomości wieczorne.

LTV-2

18.55 — Program. 19.00 — Przegląd regionalny. 19.40 — Film animowany. 20.00 — Dziennik (Ost.). 20.35 — Wideofilm. Podczas przerwy o 22.00 — Wiadomości. 22.45 — Na festiwalu „Palanga-92”.

TV Litwy Wschodniej

19.15 — Repert. Wiadomości w jez. litewskim. 19.25 — Muzyczna szopa. 19.55 — Teleskop. 20.00 — Reporter. Wiadomości w jez. rosyjskim. 20.10 — Portret. „Ja — Vytautas Tomkus”. 20.45 — Reporter. Wiadomości w jez. polskim. 20.55 — Jeszcze nie śpi... 21.10 — Retransmisja programu i TV Polskiej.

Warszawa

10.00 — Arcydzieła sztuki filmowej: „Gorączka złota” — komedia prod. USA. 12.30 — Komedie a bliscy — magazyn mniejszości narodowych. 13.00 —

Wyrazy szczerego współczucia kołozancie Stanisławie GRUSZNIK z powodu zgonu ukochanej Mamy składa zespół nauczycieli Wileńskiej Szkoły Średniej im. Adama Mickiewicza.

Wiadomości. 13.10 — Program dnia. 13.15 — 17.00 — Telewizja edukacyjna. 17.05 — Sami o sobie — magazyn nastolatków. 18.00 — Teleexpress. 18.20 — „Na wariackich papierach” (I) — serial komediowy prod. USA. 19.10 — Klinika zdrowego człowieka. 19.35 — Laboratorium. 20.00 — Wieczorynka. 20.30 — Wiadomości. 21.10 — Studio sport. 23.00 — Rodzina i rodzina. 23.30 — Kwadrans z zespołem „Tears for fears”. 23.45 — Wiadomości. 0.05 — „Z biegiem lat, z biegiem dni...” (6) — serial TP.

Ostankino

4.55 — Program dnia. 5.00 — Dziennik. 5.20 — Gimnastyka poranna. 5.30 — Poranek. 7.45 — Program. 7.50 — Kreskówka. 8.00 — Dziennik. 8.20 — Premiera TV serialu „Bogaci też płaczą”. 9.05 — Program rozrywkowy. 9.55 — TV film dok. 10.15 — Między nami, dziewczynkami. 10.55 — Program. 11.00 — Dziennik. 11.20 — TV film fab. „Jamajka”. Odc. 2. 12.30 — TV krótkometrażowy film fab. „Etuda dla domina z fortepianem”. 12.50 — TV film fab. „Teatr”. Odc. 2. 14.00 — Dziennik. 14.25 — Telemixt. 15.10 — Notes. 15.15 — Walt Disney przedstawia. 16.05 — TV film dok. 16.15 — Nasz klub muzyczny. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Międzynarodowy telekanal „Ostankino” przedstawia. 17.40 — Premiera cyklu publicystycznego „Wagon-03”. 18.10 — Premiera TV serialu „Bogaci też płaczą”.

TV Rosji

7.00 — Wieści. 7.20 — Reklama. 7.25 — Czas ludzi interesu. 8.00 — Na olimpie politycz-

Serdeczne słowa współczucia nauczyciele Stanisławie GRUSZNIK z powodu utraty ukochanej Mamusi składają uczniowie klasy 2a i 1ch rodzice Wileńskiej Szkoły Średniej im. Adama Mickiewicza.

nym. 8.55 — W wolnym czasie. 9.10 — Encyklopedia rosyjska. 9.50 — Pracownia muzyki. 10.50 — Kreskówka. 11.00 — Film fab. „Uzbójnicy i bardzo niebezpieczny”. 12.35 — TINKO. 12.40 — Sprawa chińska. 13.00 — Wieści. 13.20 — Z sali Sądu Konstytucyjnego Rosji. 15.00 — Prywatyzacja. „Punkty widzenia”. 15.30 — Tenat — z wariacjami. 16.00 — Tam-tam nowości. 16.15 — Daleki Wschód. 17.00 — Program chrześcijański. 17.30 — Puchar w hokeju CSKA — Spartak (Moskwa). Podczas przerwy — program EKS. 18.45 — Święto co dzień. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wieści. 19.20 — Cd. transmisji meczu hokejowego. 19.55 — TV serial „Santa Barbara”. Odc. 63. 20.45 — Rozprawy sprawy. 21.00 — Biznes i polityka. 21.55 — Reklama. 22.00 — Wieści. Prognoza astrologiczna. 22.25 — Karuzela sportowa. 22.30 — Z sali Sądu Konstytucyjnego Rosji. 23.00 — Na sesji RN RF. 23.30 — Muzyczny film-balet „Orkiestra”.

CZWARTEK, 8 PAŹDZIERNIKA

LTV-1

9.00 — Program. 9.05 — Dla dzieci. 10.05 — Gest. 10.30 — Ojczyzna. 17.35 — Wiadomości. 17.50 — Wybory do Sejmu-92. 18.30 — Kandydaci Partii Chrześcijańskiej. Demokratycznej Litwy. 19.15 — Kandydaci okręgu Wyborczego Dainu nr 25 w Szawlach. 20.00 — Dobranoc. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Koncert. 21.30 — Wybory do Sejmu-92. 21.50 — Kandydaci Związku Litewskiej Młodzieży Narodowej „Jaunoji Lietuva”. 22.35 — Kandydaci Wileńsko-Trockiego Okręgu Wyborczego nr 57. 23.15 — Wiadomości wieczorne.

LTV-2

19.15 — Program. 19.20 — Przegląd regionalny. 20.00 — Dziennik (Ost.). 20.35 — Koncert. 21.00 — Trybuna katolicka. 21.30 — Telgra. „Tak. Nie”. 22.20 — Wiadomości. 22.35 — Na festiwalu „Palanga-92”.

Warszawa

11.00 — „Columbo” (3) — serial prod. USA. 12.30 — „Ratunek przyjdzie z powietrza” — wojenny film dok. 13.00 — Wiadomości. 13.10 — Program dnia. 13.15 — 17.00 — Telewizja edukacyjna. 17.05 — Program dla młodzieży: „Kwant”. 18.00 — Telexpress. 18.20 — „Sława” (13) — serial prod. USA. 19.20 — „I jeszcze raz...” (5) — pro-

gram kabaretowy. 19.35 — Magazyn katolicki. 20.00 — Tęczywy mini-box. 21.00 — Wieczorynka. 20.30 — Wiadomości. 21.10 — „Columbo” (3) — serial prod. USA. 22.45 — Tylko w „Jedynce”. 23.45 — Wiadomości. 0.05 — Reporter — magazyn. 0.40 — Język włoski.

Ostankino

4.55 — Program dnia. 5.00 — Dziennik. 5.20 — Gimnastyka poranna. 5.30 — Poranek. 7.45 — Program. 7.50 — Kreskówka. 8.00 — Dziennik. 8.20 — TV film dok. 8.30 — Uroczyste nabożeństwo, oświecone pamięcią wielkiego Siergieja, opata radzieckiego i cudotwórcy Wschodu. Podczas przerwy o 11.00 — Dziennik. 12.30 — Szkic filmowy. 12.35 — Film fab. 14.00 — Dziennik. 14.20 — Telemixt. 15.05 — Notes. 15.10 — Walt Disney przedstawia. 16.00 — TV film dok. 16.40 — Międzynarodowy telekanal „Ostankino” przedstawia. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Do lat szesnastu i więcej. 18.00 — Cykl publicystyczny „Wagon-03”. 18.30 — Premiera TV serialu „Bogaci też płaczą”. 23.20 — Program. 23.25 — Kino na żądanie.

TV Rosji

7.00 — Wieści. 7.25 — Czas ludzi interesu. 7.55 — Biznes i polityka. 8.50 — Program chrześcijański. 9.20 — XX wiek w kadrze i poza kadrem. 10.20 — Temat z wariacjami. 10.50 — Złota ostroga. 11.20 — W wolnym czasie. 11.35 — TV serial „Santa Barbara”. 12.35 — TINKO. 12.40 — Sprawa chińska. 13.00 — Wieści. 13.20 — Z sali Sądu Konstytucyjnego Rosji. 15.00 — Uczeń się rynku. 15.20 — Rosyjskie biuro podróży. 16.15 — Tam-tam. Nowości. 16.30 — Encyklopedia rosyjska. 17.00 — Kipras Maziela. Reportaże z NATO. 17.30 — Informator parlamentarny. 17.45 — Program teatralny. 18.45 — Święto co dzień. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wieści. 19.20 — TV serial „Santa Barbara”. 20.10 — W świecie sportu samochodowo-motowego. 20.40 — Rozprawy sprawy. 20.50 — Specjalny informator komercyjny. 21.00 — Moja ojczyzna. 21.55 — Reklama. 22.00 — Wieści. Prognoza astrologiczna. 22.25 — Karuzela sportowa. 22.30 — Z sali Sądu Konstytucyjnego Rosji. 23.00 — Na sesji RN RF. 23.30 — „Egzamin muzyczny”. Festiwal młodych wykonawców.



KTO URODZIŁ SIĘ
7 PAŹDZIERNIKA

Mają dużą wiedzę ogólną, w swoim otoczeniu często odwołują się do żywej encyklopedii, w czym pomaga im jest dobra pamięć. Są dość wyidealizowani, niemal zawsze wierni swoim siw w pracach, nie należą do potrzebnych ścisły nadzór. Są wrażliwi na nieszczęśliwe wydarzenia. W swoim gronie używają lubian, głównie ze względu na duże poczucie humoru i szczerłość. Powinni być mniej podatni na wpływy innych.

Kalendarium

- * Środa (7.X) jest 281 dniem 1992 r. Do końca roku 85 dni.
- * Znak Zodiaku — Waga.
- * Imieniny: Amalii, Marii, Marka.
- * Wschód Słońca — 6.33, zachód — 17.41, Długość dnia 11 godz. 08 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 7 października zachmurzenie i przelotami, wiatr północny umiarkowany, lokalne opady. Temperatura 12—14 stopni. W ciągu następnych dwóch dni możliwe opady. Temperatura w nocy 2—7, w dzień 6—11 stopni.

SPRZEDAJĄ SIĘ

bardzo tanio nie ukończony 2 piętrowy murowany dom.

Zwracać się: Ejszyski, tel. (8-250) 56-519.

(Zam. S-148)

SPRZEDAM

dolary USA i marki niemieckie, Vilnius, tel. 75-25-74.

(Zam. 1133)

WYMIENIAM WALUTĘ

Zwracać się: Vilnius, tel. 65-12-54.

(Zam. 1134)

KUPIĘ

dolary USA i marki niemieckie, Vilnius, tel. 35-48-22.

(Zam. 1132)

KUPIĘ

1-pokojowe mieszkanie. Zwracać się: Vilnius, tel. 22-70-90.

(Zam. S-148)

Dyżurni wydania:
Józef SZOSTAKOWSKI,
Władysław PODMOSTOKO,
Teresa ŻARK,
Teresa STRUMILO,
Jan LEWICKI

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ

Usługi XERO oraz biuro ogłoszeń i reklamy — ul. Subačiaus 1 (od podwórka) czynne od 9.00 do 17.00 w dniach pracy. Tel. 62-66-04.

PEŁNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, pr. Laisvės 60, 11 piętro, pokój nr 1114, tel. 42-69-63.

TYLKO MIESZKANCOM WILEŃSZCZYZNY!

ISA „EKINA” rozpowszechnia akcje.

Pospieszcie, kończymy gromadzenie kapitału.

Zwracać się: Vilnius, tel. 47-19-55.

(Zam. 1147)

Uwaga!

Nowe pożyteczne podróże:

— DO STOLICY KOREI POŁUDNIOWEJ — SEULU — 25.X (samolotem bezpośrednio, na trzy dni, cena 455 dol. USA i 48.000 rubli);

— DO STOLICY ISLANDII — REYKJAVIKU — 23.X (statkiem, na 3 dni, cena 160 dol. USA i 26.000 rubli);

— DO STOLICY TURCJI — STAMBUŁU — 7, 14, 21 października (samolotem, na 2 dni, cena 210 dol. USA i 8.500 rubli, ciężar bagażu 100 kg).

PRZEWIDUJEMY SIĘ PODRÓŻO DO CHIN.

Biuro podróży „Svitte”, Vilnius, Traku 9/1—108, tel. 62-27-85.

(Zam. 1143)

Kupujemy czeki inwestycyjne

PŁACIMY OD RAZU RUBLAMI LUB TALONAMI
Zwracać się: Vilnius, Kalvariju (zaul. Lukszio, obok fabryki „Sigma”) 135 A, gab. 202 (II piętro). Informacja telefoniczna: 76-27-35, 77-74-29.

Pracujemy od 8.30 do 18.00, w soboty od 9.00 do 12.00.

(Zam. 1114)

Nasz adres: 2019, Litewska Republika, Vilnius, Laisvės pr. 60.

Kod 67218

Cena 3 talony.

W Polsce — 800 zł.

Zam. 3517

Nr rejestracji — 322.

Drukuję Państwo

Przedsiębiorstwo „Spauda”

TELEFONY: Redaktor — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, sekretarz odpowiedzialny — 42-79-49.

Działy: państwa i samorządu terenowego — 42-78-63, ekonomiczny — 42-78-54, etyki, rodziny i prawa — 42-79-64, prawnik — 42-75-76, szkolnictwa i młodzieży — 42-79-73, 42-69-86, życia politycznego — 42-78-81, życia wsi — 42-79-68, 42-78-90, stołeczny oraz aktualności — 42-79-77, handlu, usług i komunikacji — 42-79-56, literatury i sztuki — 42-79-88, telefonów i sportu — 42-90-63, listów — 42-69-65, komercyjny oraz organizacyjny — 42-72-70, fotokorespondenci — 42-90-81, tłumacze — 42-90-60, 42-72-71, stylści — 42-72-82, maszyniści — 42-77-72.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny
Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.